

Fokus på en fisker:

I «meitebob med Thomas

MEITE I MJØSA: Ved Gjøvik by kan du oppleve et veldig godt fiske etter arter som mort, vederbuk, brasme og abbor. Et vidstrakt jordbrukslandskap gir en fin og vakker ramme rundt fisketuren.

La» Ødegård

Når Thomas Ødegård (37) forsvinner inn i «meitebobla», glemmer han alt annet. Da har fisket alt fokus, og sånt blir det resultater av!

Ved båthavna like sør for Gjøvik, der Thomas skal fiske til neste morgen, skal det være tatt hele 90 kg fisk på én meiteøkt. I all hovedsak brasme, mort og vederbuk fanget på duppmeite med toppknytt teleskopstang i løpet av 2,5 timer!

At plassen leverer, fikk vi se ved selvsyn. Bortsett fra et par dødtimer i løpet av natta, opplevde vi et forrykende fiske. Både mort, brasme vederbuk, abbor, harr og hork fant veien til oppbevaringsnettet til Thomas.

Morten Borgenvik Stensaker

Tekst og foto

MERITERT SPORTSFISKER

Thomas, som er fra Vestre Toten, er en kjent profil innen moderne meite. Han har deltatt på det norske landslaget i disiplinen fire ganger. Under Nordisk tok han gull individuelt og gull for lag i 2008. Inntil 2009 hadde han også norgesrekorden for mort.

Isfiske er også viktig for mannen som til daglig jobber som lærer i barneskolen. I 1999 og 2004 ble han norgesmester i isfiske individuelt. Han var også på landslaget i isfiske i tre sesonger fram til 2011.

SEKS FISKEARTER: Fra ettermiddag til neste morgen fikk Thomas Ødegård seks fiskearter.

AVANSERT FISKE

Når Thomas får spørsmål om hva som gjør meitefisket så fascinerende, trekker han fram mangfoldet.

– Det er så utrolig mange og interessante koder å knekke. Hver art har sitt særpreg som krever ulike metoder og tankemåter. I tillegg til å finne ut av fiskens atferd og spiselyst den aktuelle dagen, kommer det rent tekniske, særlig når vi snakker om konkurransefiske. Å ta opp mer enn 1000 lauer på fire timer, eller treffe presist med duppen på 40 meter – gjentatte ganger – krever konsentrasjon. Å trikse med en liten dupp med en 13 meter lang «take a part»-stang under trått fiske etter småmort er òg en krevende øvelse, forteller Thomas.

Den tidligere norske sportsfiskerekorden for mort ble fanget akkurat her vi sitter i juni 2008. Metoden var feederfiske på fire

BRASME: Thomas Ødegård regner sein kveld og grytidlig morgen som den beste tida for å fiske brasme.

meters dyp, med mark og mais som agn. Ved fangst veide fisken 1015 gram. Å bikke kilogrensa for mort var et magisk øyeblikk for totningen.

MAGISK BRASMEFISKE

– Jeg ofrer gladelig nattesøvnen for å komme i kontakt med de store brasmene. Å være alene når en ny dag gryr mens bettet er på topp, gir en intens opplevelse. Mitt fiske etter brasme foregår stort sett med feeder – eller førkurv, som det heter på norsk. Noen ganger velger jeg også toppknyttstang og dupp, forteller Thomas.

Forberedelser i form av oppføring av fiskeplassen er et vesentlig element innenfor moderne meite.

– Det tar vanligvis noen timer å føre inne de store stimene med brasmer, så du bør begynne i god tid før selve fisket starter. Lokkefôret klemmes sammen til små kuler på størrelse med tennisballer og kastes eller skytes ut med en førsprettert. Presisjon er viktig for ikke å spre fôret og dermed fisken for mye, understreker Thomas.

Thomas har faktisk aldri fått brasme under 2 kg på plassen. Hvorfor er det ingen som vet. En stor mark eller to i medium størrelse, i kombinasjon med feeder var metoden som ga ham hans hittil største brasme i Mjøsa. Den ble tatt en augustnatt i 2010 og veide 4150 gram. Thomas er tydelig på at det bør være fullt mulig å få brasmer opp mot 4,5 kg i Norges største innsjø.

VEDERBUK MED «COCKTAIL»

Vederbuk er en ypperlig art for dem som vil starte med moderne meite. «Buken» i Mjøsa blir ganske stor, er bitevillig og tar det meste av agn. Mais, maggot og mark er gode valg. Eller en liten bit gulost sammen med et par maiskorn. Agnkombinasjoner, såkalte «cocktails», er ikke dumt, tipser Thomas.

Hans hittil største vederbuk i Mjøsa veide 2180 gram. Den ble tatt under feederfiske med en agncocktail bestående av mark/mais.

Vederbuk- og mortfiske er stort sett best i de lyse timene av døgnet, men ingen regel uten unntak. Meitesesongen i Mjøsa kan starte så fort isen har gått og vare til langt ut i oktober. Juni, juli og august er de sikreste månedene. I mai og juni er fisket best i nærheten av de store gyteområdene. Seinere kan du treffe på fisken over hele innsjøen, men helst ved elveutløp og i viker med bløt mudderbunn.

DEN GENIALE FEEDEREN

– Feederfiske, i kombinasjon med fôrballer, er nok den beste metoden for å komme i kontakt med brasme, mort og vederbuk her, forteller Thomas.

Den lille og geniale feederen gjør det mulig å føre lite og presist ved krokagnet. Duften fra fôret vil tiltrekke seg fisk, som samtidig finner

«NAPPINDIKATOR»: En pekefinger på snøret er en teknikk jeg praktiserer når det er mørkt og/eller når det er en del bølger. Samtidig holder jeg stangtuppen under vann, for å få optimal kontakt med feederen, forteller Thomas Ødegård.

EKSTRA DUFT: Ulike dufter kan påføres agnet for å vekke ekstra oppmerksomhet hos fisken. Her brukes det vaniljelukt. Kanel, tuttifrutti og karamell er også lukter som karpfisker liker godt.

Det viktige lokkefôret

Lokkefôret er essensielt i moderne meitefiske, og enkelte går så grundig til verks at det nærmer seg vitenskap. Fint fôr til små fisk og grovt fôr til stor fisk, er en grei grunnregel.

– Grunnfôret har jo i seg selv litt lukt. Du bør derfor være forsiktig i forhold til hvor mye lukt du tilsetter i starten. Da er det enklere å gjøre endringer underveis. Vanilje er en god allround-lukt som tiltrekker seg flere arter. På virkelig trege dager kan ekstrakt av fjærmugg og markekstrakt gjøre susen, forteller Thomas Ødegård.

Fôret fuktes og blandes. Når det har riktig konsistens, klemmes det sammen til faste baller på størrelse med en tennisball. Foregår fisket i rennende vann, velger han et fôr som binder godt, slik at det holder sammen lenge nok til å danne et konsentrert duftspor. For fiske på dypt vann er det også viktig at fôret binder godt, slik at mest mulig havner på ett sted.

Hampefrø, boksmals, maggot, casters (forpuppet maggot) og opphakkert mark er bra som partikler i fôret. Selv velger Thomas maggot, casters og pinkies (små maggot) til mort. Til brasme foretrekker han mark, casters, død maggot og mais. Mengden partikler i fôret tilpasses aktiviteten til fisken på plassen. Er fisken lite bitevillig, bruker han lite fôr og lite partikler. Er det full fart, må det føres ofte og med mer partikler (matbiter). Hensikten er å lokke inn fisken, gi den en smakebit av det som kan være aktuelt å bruke som krokagn, men ikke for mye, slik at fisken spiser seg mett på fôret.

På økta vi fulgte Thomas, som varte fra kl 15 til kl 9 neste dag, brukte han om lag 5 kg tørt grunnfôr tilsatt opphakkert mark, maggot, casters og mais. Det som ikke ble brukt, ble lagt i fryseren for seinere bruk.

BITEVILLIG:
 Vederbuen er en populær sportsfisk fordi den er bitevillig, ofte er tallrik og at den kan bli stor. Denne veide drøyt 2 kg.

noe å spise. Og tett ved kurven ligger kroken...

Krokagnet bør gjenfinnes i lokkeføret. Thomas er meget nøye med å kaste feederen på samme sted – hver gang! Poenget er å konsentrere lokkeføret på et avgrenset område for å samle fisken mest mulig.

VIKTIG DETALJ: Feeder, eller åpen førkurv, «ladet» med lokkefôr. Kroken er agnet med en «cocktail» av mais og mark, en fin kombinasjon for fiske etter mort, vederbuk og brasme.

Følg Thomas på nett

Thomas har (selvfølgelig) sin egen hjemmeside, der du kan følge med på hva han driver med: <http://www.thomasfiske.no/?m=201008>

vanlig mono-sene i 0,20 mm på om lag to stanglengder. Hensikten er å kompensere for snørets mangel på elastisitet under kjøring av fisk. Krokfortommen er rundt en meter og i dimensjonen 0,16 mm.

For vederbuk og brasme foretrekker Thomas krokstørrelse 10, for mort størrelse 12. Til laue og mindre mort går det mest i størrelse 14, i visse situasjoner ned til 16. Å velge

krokstørrelse i forhold til agnets størrelse, er viktig. Et lite agn krever en liten krok og motsatt. Jo treigere fisket er, desto større grunn til å finne fram de minste krokene! Det samme gjelder for fiske med dupp.

Ellers oppfordrer Thomas til å eksperimentere med agn, kombinasjoner av agn og agnstørrelse om nappene uteblir. Dessuten understreker han det mange andre også har erfart, nemlig at et stort agn ikke nødvendigvis er synonymt med stor fisk...

Toppknyttstang og dupp

Thomas bruker toppknyttstenger i lengder på 2–10 meter. Fisker han laue og småmort, velger han ei stang med myk topp, slik at fisken ikke slår seg av på vei inn. For større fisk, bør stanga har litt rygg og ikke være «slaskete» og tung, ellers blir det slitsomt å fiske aktivt i flere timer.

Grovt skrevet velger Thomas dupper med rund form med bærevekten plassert høyt oppe når det blåser og/eller er strøm i vannet. I stille vann bruker han slanke dupper med bærevekten lavere plassert. For fiske etter laue/småmort bruker han dupper med bæreevne ned mot 0,3 g. For vederbuk/brasme dupper med bæreevne opp mot 5 g.

Riktig vektjustert dupp er svært viktig! Fisken skal merke minimal motstand – oppdrift fra duppen – når den tar agnet. Ikke minst er dette viktig når fisken er lite bitevillig.

Blyet monterer Thomas som regel slik: En «bulk» – hovedvekta – monteres 50–70 cm over kroken, og mellom denne og kroken et par mindre splitthagl. Ønsker han å fiske agnet «on the drop» (at agnet synker sakte), monterer han bulken høyere og nøyer seg kanskje bare med ett lite splitthagl over kroken. Krokfortommen er 15 cm lang, med en diameter på 0,14–0,16 mm. Den er montert til det tykkere hovedsnøret med ei spleiseløkke. Montasjen gjør det veldig enkelt å bytte fortom. Thomas lodder alltid dypt grundig ved duppiske. Slik blir det mulig å fiske agnet i ønsket høyde over bunnen, eller når agnet skal presenteres på bunnen.

Krokstørrelse 14 for fisk opp mot halvkiloen, og størrelse 10–12 for større fisk, er et greit utgangspunkt.